

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 604 /DPSS
DATA 08.03.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
106 15.03.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare*”, inițiată de 13 deputați – PD-L, PSD, PNL, UDMR (Bp. 586/2009).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare*, vizând, în principal, următoarele aspecte:

- modificarea și completarea art. 2 alin. (2) în sensul corectării unor definiții ale termenilor și expresiilor folosite în textul legii și completării cu alte definiții;

- completarea art. 7 cu un nou alineat, **alin. (5)**, prin care se instituie obligația de a emite factura în termen de maxim 48 de ore de la momentul punerii la dispoziția comerciantului a mărfii;
- modificarea art. 8 astfel încât termenul de plată al comerciantului către furnizor să se stabilească prin negocierea contractului;
- modificarea art. 13 alin. (2) în sensul reglementării ca obligație a solicitării documentelor care stau la baza desfășurării relațiilor comerciale dintre comerciant și furnizor de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Ministerul Finanțelor Publice.

II. Observații

La pct. 10 și pct. 11 ale art. 2 alin. (2) din *Legea nr. 321/2009*, oportunitatea modificării definițiilor referitoare la „discount” și „costul de achiziție la comerciant” ar fi trebuit să se analizeze având în vedere reglementările contabile aplicabile operatorilor economici.

În acest sens, precizăm că, potrivit pct. 51 alin. (1), (2), (3), (5) și (6) din *Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene*, în vigoare de la 1 ianuarie 2010:

„51. - (1) Costul de achiziție al bunurilor cuprinde prețul de cumpărare, taxele de import și alte taxe (cu excepția acelor pe care persoana juridică le poate recupera de la autoritățile fiscale), cheltuielile de transport, manipulare și alte cheltuieli care pot fi atribuibile direct achiziției bunurilor respective.

În costul de achiziție se includ, de asemenea, comisioanele, taxele notariale, cheltuielile cu obținerea de autorizații și alte cheltuieli nerecuperabile, atribuibile direct bunurilor respective.

(2) Cheltuielile de transport sunt incluse în costul de achiziție și atunci când funcția de aprovizionare este externalizată.

(3) Reducerile comerciale acordate de furnizor și înscrise pe factura de achiziție ajustează în sensul reducerii costul de achiziție al bunurilor.
(...)

(5) Reducerile comerciale pot fi, de exemplu:

a) rabaturile - se primesc pentru defecte de calitate și se practică asupra prețului de vânzare;

b) remizele - se primesc în cazul vânzărilor superioare volumului convenit sau dacă cumpărătorul are un statut preferențial; și

c) risturnele - sunt reduceri de preț calculate asupra ansamblului tranzacțiilor efectuate cu același terț, în decursul unei perioade determinate.

(6) Reducerile financiare sunt sub forma de sconturi de decontare acordate pentru achitarea datoriilor înainte de termenul normal de exigibilitate”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.

Emil BOC

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului